

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fødevarerministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til kulturministeren:

»Hvilke konkrete initiativer vil regeringen tage for at styrke og udvikle det danske sprog, så det også i fremtiden kan bevare sin kulturbærende funktion?«

Af Naser Khader (RV), Marianne Jelved (RV), Martin Lidegaard (RV) og Morten Helveg Petersen (RV).

(Forespørgslen anmeldt 21/1 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 24/1 2003).

Begrundelse

Naser Khader (RV):

»Mit sprogs grænser er min verdens grænser.« Sådan udtrykte den østrigske filosof Ludwig Wittgenstein sig om emnet, vi har på dagsordenen i dag. Den korte, fyndige formulering rummer mange af grundene til, at vi i Det Radikale Venstre har sat debatten om sprogpolitik på Folketingets dagsorden i dag.

Vores sprog er ikke blot et tilfældigt ...

Kan vi ikke bede om ro?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg beder om mere ro i salen.

Naser Khader (RV):

Vores sprog er ikke blot et tilfældigt kommunikationsmiddel, et kommunikationsredskab, der lige så godt kunne erstattes af andre måder at

kommunikere på. Dette er en naiv opfattelse af, hvad sprog er. Vores sprog er en vigtig bestanddel af vores identitet.

Selve vores erkendelse er sproglig, vi tænker i sprog, vores sprog er nært relateret til udviklingen af vores tanker og følelser. Dermed er sproget vigtigt for vores selvforståelse, for omgangen med vores medmennesker og vores forsøg på at begribe verden omkring os. Sprog er ikke blot et simpelt signalsystem, sproget er meget mere. Det er det, der gør os til mennesker.

Tilsvarende har vores sprog en samfunds- og kulturbærende funktion. Det er vores fælles delte sprog, der binder os sammen i en tid med stigende differentiering. Vi lever i et multikulturelt samfund: Hvad har vi som danskere til fælles med vore naboer alle forskelle til trods? Ud over de politiske institutioner m.v., så er svaret: vores sprog. Det vil sige, at når grænserne for vores sprog ændrer sig, så ændrer vores verden sig, både verden udenfor, relationerne til vores medborgere, men også verden inde i vores identitet. Det danske sprogs grænser ligger ikke fast.

For tiden oplever vi en stigende internationalisering i hvert fald sammenlignet med de senere årtier. Selv om selve internationaliseringen måske ikke er noget nyt, er omfanget nyt. Gennem hele den danske sproghistorie er det danske sprogs grænser blevet overløbet af udenlandske ord, og det er godt. Sprogpolitik skal ikke være grænsepolitik med sigte på en aflukning af dansk i forhold til omverdenen. Det danske sprog skal styrkes, ikke værnes. Vi ønsker ikke en isolation. Optagelsen af f.eks. engelske ord er en naturlig udvikling af det danske sprog; en sund integration af fremmede elementer, der beriger det danske sprog.

Et presserende problem er derimod, at selve grænserne for det danske sprog flyttes for tiden. På stadig flere områder fortrænges dansk fuldstændig af andre sprog, primært af engelsk, dette er de såkaldte domænetab for det danske sprog. Dansk risikerer at miste sin funktion og sin gyldighed på flere områder, primært i forhold til engelsk.

Man kan indirekte en sprogpolitik på flere måder, ligesom man kan lave al anden form for politik på forskellige måder. Det er ikke totalitær sprogpolitik, vi ønsker, det er ikke et nyt sprog, vi ønsker, men et styrket sprog med rammer for en blomstrende mangfoldighed og udvikling af dansk. Det danske sprog skal styrkes, det skal ikke styres. Det er heller ikke imperialistisk sprogpolitik, vi ønsker.